

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Szd/3/2013
Identifikačné číslo spisu:	6012201104
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6012201104.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobkyne: Všeobecná nemocnica s poliklinikou Lučenec, n. o., Námestie republiky 15, 984 01 Lučenec, IČO: 37 954 571, zastúpenej advokátom JUDr. Róbertom Gombalom, Advokátska kancelária ul. Dr. Herza 12, 984 01 Lučenec, proti žalovanému: Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, so sídlom Žellova 2, 829 24 Bratislava 25, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. ZS 602/00017/2011/R zo dňa 3. septembra 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/120/2012-119 zo dňa 19. apríla 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/120/2012-119 zo dňa 19. apríla 2013 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Odôvodnenie

I.

Konanie pred prvostupňovým a druhostupňovým správnym orgánom

Rozhodnutím Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Banská Bystrica č. k. ZS/602/00017/2011 zo dňa 5. decembra 2011 bola na základe ukončeného výkonu dohľadu nad poskytnutím zdravotnej starostlivosti bola podľa § 18 ods. 1 písm. b) bod 1, § 50 ods. 2 písm. a) v spojení s § 64 ods. 2 písm. b) a ods. 5 zákona č. 581/2004 Z. z. a podľa § 47 Správneho poriadku poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti Všeobecná nemocnica s poliklinikou Lučenec, n. o., Námestie republiky 15, 984 01 Lučenec, IČO: 37 954 571 (ďalej len „poskytovateľ zdravotnej starostlivosti“) za porušenie § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 576/2004 Z. z.“), t. j. za porušenie povinnosti poskytnúť zdravotnú starostlivosť správne uložená pokuta 1660 € (slovom: tisícšesťstošesťdesiat eur).

Porušenie zákonnej povinnosti v zmysle § 4 ods.3 zákon a č. 576/2004 Z. z. spočívalo v tom, že

poskytovateľ zdravotnej starostlivosti v období od 28. apríla 2011 do 14. mája 2011 počas hospitalizácie na oddelení vnútorného lekárstva nezabezpečil pacientovi O. W., nar. 1937 (ďalej len „pacient“) dostatočný príjem tekutín a potravy. V liečebnom procese nehodnotil výživový (nutričný) stav pacienta zaznamenaný na pracovisku jednotky intenzívnej starostlivosti (JIS) v dňoch 29. apríla 2011, 30. apríla 2011, 1. mája 2011, 2. mája 2011 a 3. mája 2011. Pacientovi nebola realizovaná iná alternatíva výživy ako príjem cez ústa, nebola zvážená iná možnosť šetrnej výživy prostredníctvom infúzií, bilancia tekutín nebola sledovaná počas celej hospitalizácie pacienta v dňoch od 28. apríla 2011 do 14. mája 2011.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca rozklad, o ktorom rozhodol Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou rozhodnutím č. ZS 602/00017/2011/R zo dňa 3. septembra 2011 tak, že rozklad zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil, pretože sa stotožnil so záverom, že zdravotná starostlivosť nebola poskytnutá správne.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Na základe žaloby žalobcu preskúmal Krajský súd v Banskej Bystrici napadnuté rozhodnutie žalovaného, pričom žalobcove námietky vyhodnotil ako nedôvodné, resp. nespôsobilé napadnúť zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného, resp. postupu správnych orgánov, preto žalobu s poukazom na § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že nezistil žiadne porušenie relevantných právnych predpisov a nestotožnil sa ani s názorom žalobcu, že žalovaný (ako aj prvostupňový správny orgán) vyvodili zo zisteného skutkového stavu nesprávne závery a nesprávne vyhodnotili dôkazy zadovážené v správnom konaní.

Vo vzťahu k žalobcovým námietkam, že žalovaný nesprávne ustálil skutkové závery, že žalobca nezabezpečil pacientovi dostatočný príjem tekutín a potravy, v liečebnom procese nehodnotil výživový stav pacienta zaznamenaný na pracovisku JIS v dňoch 29. apríla 2011 - 3. mája 2011, že pacientovi nebola realizovaná iná alternatíva výživy ako príjem cez ústa a nebola zvážená iná možnosť šetrnej výživy a to prostredníctvom infúzie, ako aj to, že bilancia tekutín nebola sledovaná počas celej hospitalizácie pacienta od 28. apríla 2011 do 14. mája 2011 súd uvádza, že uvedené závery správneho orgánu vyplývajú z údajov uvedených v zdravotnej dokumentácii, ktoré boli premietnuté do Protokolu o výkone dohľadu, v ktorom boli rozpísané detailne za každý deň hospitalizácie, pričom správny orgán z týchto vyvodil logický záver, že pacientovi počas hospitalizácie nebola poskytnutá adekvátne zdravotná - ošetrovateľská starostlivosť týkajúca sa tekutín a výživy.

Rovnako sa súd stotožnil so záverom žalovaného o tom, že zo zdravotnej dokumentácie vyplýva, že počas hospitalizácie pacienta na JIS nebol dostatočne sledovaný príjem a výdaj tekutín a potravy, ktorá skutočnosť vyplýva z údajov uvedených v zdravotnej dokumentácii, z ktorých o. i. nevyplyva hodnotenie stavu výživy a hydratácie pacienta. Vo vzťahu k záveru žalovaného, že pacientovi nebola realizovaná iná alternatíva výživy ako príjem cez ústa a nebola zvážená iná možnosť šetrnej výživy, súd stotožniac sa so záverom žalovaného uvádza, že uvedený záver logicky vyplýva z údajov uvedených v zdravotnej dokumentácii, ako aj z odborných stanovísk zabezpečených správnymi orgánmi.

Pokiaľ žalobca poukazuje na odborné stanovisko MUDr. R. predložené v súdnom konaní, ako aj na ním citovanú odbornú literatúru, súd poukazuje na skutočnosť, že v prípade, ak ide o odborné právne otázky, súd nie je oprávnený vyhodnocovať postup žalobcu pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti z hľadiska odbornovo-medicínskych kritérií, svoj odborný právny názor v rámci správnej úvahy môže vykonať len žalovaný ako orgán dohľadu nad zdravotnou starostlivosťou. Uvedené stanovisko MUDr. R. nebolo žalobcom predložené v správnom konaní, netvorilo podklad rozhodnutia, žalovaný sa teda nemal možnosť vysporiadať s tvrdeniami v ňom uvedenými, pričom súd nie je v zmysle vyššie uvedeného oprávnený posúdiť správnosť postupu žalobcu z hľadiska medicínskeho.

Súd sa rovnako stotožnil so záverom žalovaného, že bilancia tekutín nebola sledovaná počas celej hospitalizácie pacienta vychádzajúc z údajov uvedených v zdravotnej dokumentácii ako aj ďalších listinách tvoriacich podklad rozhodnutia žalovaného ako i prvostupňového správneho orgánu a

konštatuje zhodne so žalovaným, že pokiaľ v zdravotnej dokumentácii bol uvedený buď len údaj o príjme, resp. len o údaj o výdaji tekutín, nebolo možné zo zdravotnej dokumentácie zistiť (vypočítať) ich bilanciu a ani v nej žiadna bilancia nebola uvedená .

Pokiaľ žalobca namietal nevykonanie znaleckého dokazovania v správnom konaní, uvedenú námietku súd považoval za irelevantnú, keďže správny orgán vychádzal z odborných posudkov prizvaných odborníkov, tieto odborné posudky zadovážené správnym orgánom možno prirovnať k znaleckému posudku, keďže ich zmyslom je ozrejmienie skutkových okolností, na ktorých posúdenie treba odborné znalosti a skúsenosti. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. k. 4Sžo/10/2008 zo dňa 26. februára 2009, z ktorého vyplýva, že ak by aj správny orgán prizval do konania znalca za účelom vypracovania znaleckého posudku, tento by vychádzal z tých istých skutočností, ktoré boli známe aj lekárom odborníkom v danom medicínskom odbore a ktoré boli podkladom pre vypracovanie ich odborných záverov, ktoré tvorili podklad pre rozhodnutie správneho orgánu. Zo žiadneho predpisu pritom nevyplyva, že znalecké posudky majú vyššiu odbornú hodnotu, resp. vyššiu dôkaznú silu ako odborné stanoviská lekárov z príslušného medicínskeho odboru.

Pokiaľ žalobca namietal nezákonnosť postupu správneho orgánu, súd vo vzťahu k jednotlivým námietkam uvádza: Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že správny orgán po vyhotovení Protokolu tento doručil štatutárnemu zástupcovi žalobcu a v súlade s § 45 ods. 2 písm. c/ zákona č. 581/2004 Z. z. určil primeranú lehotu dohliadanému subjektu na predloženie písomných námietok k údajom uvedeným v Protokole, pričom v prejednávanej príhode táto lehota predstavovala 7 dní, z ktorých boli 3 pracovné dni, t. j. žalovaný nepostupoval v rozpore s § 45 ods. 2 písm. c/ zákona č. 581/2004 Z. z. Tvrdenie žalobcu, že takto stanovená lehota bola krátka vzhľadom na skutočnosť, že kompetentní zdravotnícki pracovníci žalobcu čerpali v týchto dňoch dovolenku, o čom bol správny orgán telefonicky vyrozumiený, nemôže spôsobiť nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Keďže žalobca doručil námietky až po uplynutí primeranej lehoty stanovenej správnym orgánom v súlade s ust. § 45 ods. 2 písm. c/ zákona č. 581/2004 Z. z., pričom správny orgán konštatoval, že dohľad bol skončený márnym uplynutím lehoty určenej podľa § 45 ods. 2 písm. c/ (1. septembra 2011) v zmysle § 47 ods. 4 zákona č. 581/2004 Z. z., ani skutočnosť, že tento deň (1. septembra 2011) bol dňom pracovného pokoja, nemôže mať za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, keďže žalobca námietky proti Protokolu nedoručil správnejmu orgánu v lehote do 2. septembra 2011. Správny orgán preto správne konštatoval, že námietky boli podané oneskorene, a preto skutočnosť, že neboli s účastníkom konania (žalobcom) prerokované nemôže byť považovaná za prísne a nenáležité uplatnenie § 45 ods. 2 písm. c/ v spojení s § 47 ods. 4 zákona č. 581/2004 Z. z..

Rovnako námietku žalobcu, že žalovaný porušil zákon, keď neposkytol žalobcovi v priebehu výkonu dohľadu stanoviská prizvaných osôb (konkrétne Mgr. C.), súd považoval za irelevantnú, pretože podľa § 43 ods. 10 zákona č. 581/2004 Z. z. na výkon dohľadu nad zdravotnou starostlivosťou sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní a žalovanému z cit. zákona nevplyva povinnosť sprístupniť podklady - odborné stanoviská dohliadanému subjektu počas výkonu dohľadu. Takýmto postupom správneho orgánu teda nemohlo dôjsť k porušeniu zákona. Pre úplnosť súd poukazuje na to, že v správnom konaní boli žalobcovi predmetné odborné stanoviská Mgr. C. a doc. MUDr. W., PhD. doručené, žalobca mal možnosť sa s nimi oboznámiť a vo svojom písomnom vyjadrení k týmto odborným stanoviskám aj správnejmu orgánu vyjadrenie poskytol.

Pokiaľ ide o výšku uloženej pokuty, žalobca v žalobe poukázal na to, že pri jej určení správny orgán musí zohľadniť závažnosť zistených nedostatkov a ich následkov, ako aj jej preventívne pôsobenie, pričom predpokladom jej uloženia je spoľahlivo zistený skutočný stav vecí. Podľa názoru súdu správne orgány postupovali pri uložení pokuty a určení jej výšky v súlade a v intenciách § 50 ods.2 zákona č. 581/2004 Z. z., t. j. po zistení, že žalobca porušil povinnosť uloženú v § 4 ods. 3 zákona č.576/2004 Z. z. tým, že pacientovi neposkytol zdravotnú starostlivosť riadne (ako je to opísané v napadnutých rozhodnutiach správnych orgánov a v tomto rozsudku), prihliadnuc na závažnosť zistených nedostatkov a ich následkov pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti uložili žalobcovi pokutu v spodnej časti zákonom stanovenej sumy (§ 64 ods. 2 zákona č.581/2004 Z. z.) tak, aby táto mala výchovno-preventívny, nie likvidačný charakter. V odôvodnení svojich rozhodnutí pritom správne orgány uviedli úvahu, akou sa pri ukladaní pokuty a určení jej výšky spravovali.

III.

Odvolaie žalobcu, vyjadrenie žalovaného

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie s návrhom, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného aj prvostupňového správneho orgánu a žalobcovi prizná náhradu trov konania, resp. aby napadnutý rozsudok zrušil vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení odvolania žalobca uviedol, že krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2, písm. d) O.s.p.), pričom rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.), resp. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. b) O.s.p.).

Žalobca poukazuje na ustanovenie § 250i ods. 2 O.s.p. spochybnil závery krajského súdu o úplnom zistení skutkového stavu, pretože neakceptoval dôkazy predložené žalobcom, následne nesprávne vec právne posúdil a z dôvodu, že žalovaný podľa nej porušil i ustanovenie § 46 ods. 2 písm. b) zákona č. 581/2004 Z. z. o zdravotných poisťovniach, podľa ktorého dohliadaný subjekt má právo počas výkonu dohľadu, najneskôr však v čase oboznámenia sa s protokolom, písomne sa vyjadriť k zisteniam osoby oprávnenej na výkon dohľadu, a to z dôvodu, že správny orgán žalobcovi v rámci výkonu dohľadu neposkytol, resp. odmietol poskytnúť stanoviská osôb zúčastnených na dohľade, čím zasiahol do práv dohliadaného subjektu v rámci výkonu dohľadu.

Žalobca akcentoval najmä tvrdenie, že prvostupňový súd vychádzal z nesprávneho posúdenia veci - teda z tohto, že súd nie je kompetentný kvalitatívne vyhodnocovať postup žalobcu pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti z hľadiska odborných medicínskych kritérií vyplynula vada napadnutého rozhodnutia, že prvostupňový súd vôbec nezisťoval materiálnu pravdu a jeho rozhodnutie je založené len na medicínsky nesprávnych a sporných záveroch ustálených správnym orgánom a žalovaným.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa stotožnil s názormi prvostupňového súdu, pokiaľ ide o hodnotenie dôkazov, predloženie a hodnotenie odborného stanoviska predloženého žalobcom, hodnotenie oneskoreného podania písomných námietok k Protokolu, celkovej kvality ošetrovateľskej starostlivosti o pacienta a tiež pokiaľ ide o uloženie sankcií. Tvrdí, že zdravotná starostlivosť nebola pacientovi poskytnutá správne a porušenie § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti pacientovi bolo listinnými dôkazmi preukázané. Navrhol preto napadnutý rozsudok potvrdiť v celom rozsahu.

IV.

Konanie pred odvolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zdravotná starostlivosť je súbor pracovných činností, ktoré vykonávajú zdravotnícki pracovníci, vrátane poskytovania liekov, zdravotníckych pomôcok a dietetických potravín s cieľom predĺženia života fyzickej osoby (ďalej len

"osoba"), zvýšenia kvality jej života a zdravého vývoja budúcich generácií; zdravotná starostlivosť zahŕňa prevenciu, dispenzarizáciu, diagnostiku, liečbu, biomedicínsky výskum, ošetrovateľskú starostlivosť a pôrodnú asistenciu.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z. z., poskytovateľ je povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy.

Podľa § 45 ods. 1 písm. c/ zákona č. 576/2004 Z. z., ministerstvo zdravotníctva v rámci svojej pôsobnosti vydáva štandardné diagnostické postupy a štandardné terapeutické postupy.

Podľa § 43 ods. 10 zákona č. 581/2004 Z. z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na výkon dohľadu nad zdravotnou starostlivosťou sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 45 ods. 2 písm. c/ zákona č. 581/2004 Z. z., osoba oprávnená na výkon dohľadu je povinná vyhotoviť protokol o vykonanom dohľade (ďalej len „protokol“), doručiť dohliadanému subjektu jedno vyhotovenie tohto protokolu, určiť primeranú lehotu, najmenej tri pracovné dni, dohliadanému subjektu na predloženie písomných námietok k údajom uvedeným v protokole a preveriť opodstatnenosť písomných námietok.

Podľa § 46 ods. 1 a 2 zákona č. 581/2004 Z. z., dohliadaný subjekt je povinný umožniť osobe oprávnenej na výkon dohľadu výkon oprávnení podľa § 45 ods. 1, zdržať sa konania, ktoré by mohlo mať výkon dohľadu, utvárať vhodné materiálne a technické podmienky na výkon dohľadu, zúčastniť sa na základe požiadania osoby oprávnenej na výkon dohľadu prerokovania protokolu, plniť opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov a ich príčin. Dohliadaný subjekt má právo oboznámiť sa s obsahom žiadosti o vykonanie dohľadu v takom rozsahu a čase, aby nedošlo k mareniu výkonu dohľadu, počas výkonu dohľadu, najneskôr však v čase oboznámenia sa s protokolom, písomne sa vyjadriť k zisteniam osoby oprávnenej na výkon dohľadu.

Podľa § 47 ods. 4 zákona č. 581/2004 Z. z., dohľad je skončený v deň prerokovania písomných námietok dohliadaného subjektu proti protokolu alebo márnym uplynutím lehoty určenej podľa § 45 ods. 2 písm. c/. Ak sa dohliadaný subjekt alebo jeho splnomocnený zástupca nedostaví na prerokovanie písomných námietok proti protokolu, dohľad je skončený dňom, ktorý bol určený na prerokovanie písomných námietok proti protokolu.

Podľa § 50 ods. 2 zákona č. 581/2004 Z. z., ak úrad pri výkone dohľadu nad poskytovaním zdravotnej starostlivosti zistí, že zdravotná starostlivosť nebola poskytnutá správne, 40) alebo ak úrad zistí porušenie povinností ustanovených v § 46 ods. 1 podľa závažnosti zistených nedostatkov a ich následkov môže uložiť poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti

a/ pokutu (§ 64 ods. 2) alebo

b/ zákaz výkonu zdravotníckeho povolania najviac na jeden rok; ak poskytovateľom zdravotnej starostlivosti je právnická osoba, zákaz výkonu zdravotníckeho povolania môže uložiť jej odbornému zástupcovi.

Podľa § 77 ods. 1 zákona č. 581/2004 Z. z., na konanie a rozhodovanie úradu sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 61 ods. 3 Správneho poriadku ustanovenia o odvolacom konaní sa primerane vzťahujú aj na konanie o rozklade.

Žalobca v odvolaní namietal jednak neúplne zistený skutkový stav, neakceptovanie odborného stanoviska, ktoré predložil, jeho odborné tvrdenia, ktoré sú v rozpore so zisteniami žalovaného, uloženie sankciu, odmietnutie poskytnutia stanovísk osôb zúčastnených na dohľade a z toho vyplývajúce nesprávne právne posúdenie veci a vadu konania.

Poukazoval predovšetkým na ustanovenie § 250i ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) <. alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúvaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Odvolací súd nezistil žiadne porušenie zákona namietané v odvolaní. Žalovaný postupoval správne a v

súlade so zákonmi, keď do procesu výkonu dohľadu prizval a vychádzal z dvoch posudkov, konkrétne z odborného posudku doc. MUDr. W., PhD., ktorý potvrdil, že lekárska starostlivosť bola poskytnutá správne, ale poukázal v podrobnostiach na to, v čom nebola poskytnutá ošetrovateľská starostlivosť. Rovnako Mgr. C. vo svojich dvoch odborných posudkoch podrobne uviedla, čo žalobca porušil pri poskytovaní ošetrovateľskej starostlivosti s odkazom na jednotlivosti uvedené v zdravotnej dokumentácii. Takýto postup žalovaného bol v súlade s § 43 ods. 4 zákona č. 581/2004 Z. z.

Na tom nemôže zmeniť nič ani doplnenie dokazovania po predložení odlišného odborného stanoviska vypracovaného MUDr. R., pretože podkladom a základom nesprávne poskytnutej starostlivosti bolo predovšetkým nevedenie alebo nedostatočné vedenie zdravotnej dokumentácie pacienta, o ktorú sa stanoviská opierajú. Pri absencii úplnej zdravotnej dokumentácie nemožno predpokladať vypracovanie stanoviska, ktoré by úplne objektívne odrážalo ošetrovateľskú starostlivosť o pacienta. Tomuto konštatovaniu zodpovedá i mierna sankcia, ktorá postihla už pomenovaný základný nedostatok v starostlivosti o pacienta.

Z administratívneho spisu žalovaného nevyplýva, že by žalobca predložil nejaký konkrétny relevantný dôkaz, ktorý by podstatným spôsobom spochybňoval odborný záver žalovaného, preto i podľa názoru Najvyššieho súdu SR neexistoval právny dôvod za daného skutkového stavu, aby žalovaný vo veci nariadil znalecké dokazovanie. V tejto súvislosti správne konštatuje žalovaný, že s postavením odborníkov v danom medicínskom odbore a súdnych znalcov sa už vysporiadal aj Najvyšší súd SR v rozsudku č. k. 4Sžo/10/2008 zo dňa 26. februára 2009, ktorým bol potvrdený rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 10S/207/2006-50.

Odvolací súd z týchto dôvodov považuje za nedôvodné tvrdenie o nedostatočnom dokazovaní a nedodržaní § 34 Správneho poriadku. Vykonávanie dôkazov patrí správnomu orgánu, ktorý v každom štádiu konania skúma, či je potrebné ten-ktorý dôkazný prostriedok vykonať. V súlade so zásadou materiálnej pravdy a pri zachovaní zásady účelnosti a hospodárnosti, ak má žalovaný skutkový stav za dostatočne preukázaný a objasnený, nemusí vyhovieť návrhu na vykonanie ďalšieho dokazovania.

Pokiaľ ide o ďalšie odvolacie námietky, poukazuje najvyšší súd na správne a vecne úplné dôvody napadnutého rozsudku.

Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd stotožnil so záverom krajského súdu, že rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom, preto jeho napadnutý rozsudok ako vecne správny v zmysle § 219 ods. 1, 2 O.s.p. za použitia § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.